

prova correcció de textos (N6)

Nom _____

1r cognom _____

2n cognom _____

NIF/NIE _____

Localitat de la prova _____ VALÈNCIA

Nom del corrector
Observacions

**Junta Qualificadora de
Coneixements de València**

ACLARIMENT VÀLID PER A TOT L'EXAMEN

S'entén per «correcció de només el que calga» la correcció indispensable d'una forma lingüística per raó de la seua inadequació a la normativa gramatical. Cal tindre present que es puntuen negativament les correccions innecessàries.

1. **Corregisca només el que calga del text administratiu següent. Cal donar al text la consideració d'un original i, per tant, indicar les correccions ratllant la paraula errònia i escrivint dalt, en l'espai interlineal, les solucions que es consideren oportunes. Pel que fa als signes de puntuació, si s'han d'afegir al text, pose'ls en el lloc on corresponga; en el cas que s'hagen de suprimir, trace una creu en aspa, i si s'han de modificar els que hi ha, ratlle'ls i pose al costat el signe que pertoque.**

ATENCIÓ!

No tinga en compte les paraules subratllades, ja que les haurà de comentar en la pregunta 3.

Conselleria de Governació.

RESOLUCIÓ, de 3 de març, de 2011, del Conseller de Governació, per la que s'hi concedeixen 20 beques d'especialització esportiva en les modalitats de Escala i corda i Raspall, i s'adopten altres decisions derivades de les previsions contingudes en la convocatòria de les referides beques, efectuada a través de l'Orde 1/2.011 de 20 de gener, de la Conselleria de Governació. [2011/2793]

Vistes les actuacions realitzades en la Conselleria de Governació per a la tramitació i resolució dels expedients incoats a partir de les sol·licituds presentades a la Convocatòria de 20 beques d'especialització esportiva, esta es resol en base als següents

Antecedents de fet.

Primer

Mitjançant Ordre del 20 de gener del 2011, de la Conselleria de governació es van convocar 20 beques d'especialització esportiva en les modalitats d'Escala i Corda i Raspall (DOCV nbre. 6446, de 26.01.2011). La convocatòria té per objecte la concessió de 20 beques a jóvens esportistes de la Comunitat Valenciana, nascuts entre els anys 1994 i 1998, incloent ambdós.

Segon

Vistes les sol·licituds presentades i previ estudi dels expedients, es va procedir a valorar quines sol·licituds havien de ser admeses a tràmit i quines no, a l'igual que les que tenien que ser objecte de requeriment a fi de millorar-les o de subsanar-les i, en el seu cas, completar-les amb la documentació acreditativa pertinent. Finalment es va procedir a baremar els mèrits al·legats i acreditats pels sol·licitants de conformitat als criteris establits en les bases de la convocatòria, que han quedat reflexats en l'Acta corresponent a la sessió celebrada per la Comissió de Valoració durant la fase d'entrevistes, a la que es fa referència en l'antecedent de fet tercer.

Tercer

La comissió de valoració, d'acord al que estableixen les bases de la Convocatòria, va citar a l'entrevista personal als qui havien presentat la sol·licitud dins del termini fixat per la convocatòria.

Quart.

La Comissió de valoració es va reunir el dia 28 de Febrer de 2011 per a valorar les sol·licituds presentades. Així mateix, es van exposar, els criteris seguits a l'efecte de valorar els expedients, evaluar les entrevistes i baremar els mèrits acreditats pels sol·licitants.

Quint.

Per últim, s'elaborà per la Comissió de Valoració una proposta de Resolució conformement al que preveuen les bases de la convocatòria, coincidint l'esmentada proposta amb les decisions adoptades en la present resolució.

Fonaments de Dret

Primer

Segons que es preveu en l'Article 13 del Decret 19/2009, de 3 novembre, del president de la Generalitat pel qual es determinen les conselleries en les que s'organitza l'Administració de la Generalitat, concernix al conseller de Governació la resolució dels expedients tramitats a l'empar de la dita Ordre.

Segon

La base octava de l'Orde per la qual es convoquen estes beques, ve a establir que el procés de selecció consistirà en la valoració del curriculum vitae de cadascú dels aspirants i en la realització d'una entrevista personal. Els criteris de valoració s'han d'atenir als que s'estableixen en l'Ordre 1/2011 de la Conselleria de

Governació. Per tant, el currículum es valorarà fins un màxim de 20 punts i l'entrevista fins un màxim de 5 punts.

Terçer

Es constituïran dos borses de reserva, una per cada tipus d'especialitat esportiva, prioritzades per l'orde de puntuació obtesa en tots els apartats del procés selectiu, i tindran dret a estar inclosos en la mateixa tots aquells aspirants que després d'haver sigut citats a l'entrevista inclosa en el procés selectiu i avaluats per este concepte, no hagen resultat adjudicatari de cap beca, sempre i quan complisquen amb tots els requisits prevists en esta Ordre.

Si es produïren vacants durant el període de gaudi de les beques degut a renúncies, abandons, inobservància d'obligacions o qualsevol altra incidència, es podrà concedir una nova beca a algun dels integrants de les borses regulades en l'apartat anterior. Cas que la vacant es produïra una vegada transcorregut la mitat del període de duració de la beca, esta es podria declarar deserta.

La condició d'integrand de les borses de reserva no generarà en ningun moment relació alguna amb la Generalitat, ni tampoc cap compromís d'accedir a la condició de becari.

Quart

Atenent al punt primer de l'orde de convocatòria que regula la dotació de les beques convocades, l'import màxim destinat a la financiació d'estes beques ascendix a 10.000 euros, amb càrrec a la línia de subvenció T7286000 dels Pressuposts de la Generalitat Valenciana per al 2011, aprovats mitjançant la Llei 17/2010, de 30 de desembre. La Conselleria de Governació podrà prorrogar el període de duració de la beca, sense necessitat de nova convocatòria, per un període que no rebase els 12 mesos addicionals, sempre que haja disponibilitat pressupostària i l'exercici de l'activitat que s'estiga efectuant així ho requerisca.

Cinqué

En conformitat amb el que disposa la Llei 38/2003, de 17 de novembre, General de Subvencions i el Real Decret 887/2006, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el reglament de desplegament de l'esmentada Llei, i fent ús de les atribucions que tinc delegades, resolc:

Primer

Denegar les sol·licituds presentades pels aspirants que es relacionen en l'annex I, per no complir els requisits de la convocatòria, així com declarar que, els aspirants

ressenyats en l'annex II passen a integrar la borsa de treball corresponent, tal i com es contempla en la base decimotercera de la convocatòria.

Segon

Concedir als aspirants que s'inclouen en l'Annex III una beca per a la especialització esportiva en les modalitats d'Escala i corda i Raspall durant l'exercici 2011.

La present resolució que posa fi a la via administrativa, es podrà recórrer mitjançant la interposició d'un recurs de Reposició davant del Conseller de Governació, o també cabrà plantejar directament un recurs contenciós-administratiu davant la Sala Contenciosoadministrativa del Tribunal superior de justícia de la Comunitat Valenciana, en el termini de dos mesos comptadors a partir de l'endemà de la notificació de la present resolució.

València, 3 de març del 2011

El conseller de Governació

2. Corregisca només el que calga del text periodístic següent. Cal donar al text la consideració d'un original i, per tant, indicar les correccions ratllant la paraula errònia i escrivint dalt, en l'espai interlineal, les solucions que es consideren oportunes. Pel que fa als signes de puntuació, si s'han d'afegir al text, pose'ls en el lloc on corresponga; en el cas que s'hagen de suprimir, trace una creu en aspa, i si s'han de modificar els que hi ha, ratlle'ls i pose al costat el signe que pertoque.

ATENCIÓ!

No tinga en compte les paraules subratllades, ja que les haurà de comentar en la pregunta 3.

El “anumerisme” també és incultura

Saber poques matemàtiques ens convertix en ciutadans més manipulables, però no saber de números no té el reprotxe social que provoquen altres tipus d'ignorància.

Comprar un dècim en *La Bruixa d'Or* perquè allí “sempre cau molt”, sense adonar-se de que esta administració de loteria despatxa una quantitat ingent de participacions. Traduir alegrement la paraula anglesa billion per bilió, sense considerar que en la nostra llengua tal terme designa un xifra mil vegades més gran. Assumir sense el menor sentit crític el titular “Huit autonomies per davall de la mitja en despesa sanitària”, sense que se'ns oórrega preguntar-nos que té d'extraordinària la notícia.

Estos tres exemples són símptomes inequívocs d'*anumerisme*, és a dir: la

incapacitat en diversos graus per a moure'ns amb un mínim de fluidesa en l'univers de les xifres. La paraula la va popularitzar fa 23 anys el matemàtic estadounidenc John Allen Paulos en “L'home anumèric”, un assaig que ja ha esdevingut un clàssic. I, encara que el terme no ha entrat en els diccionaris, descriu una realitat vigent, un tipus d'ignorància que pot afectar a persones cultíssimes en altres branques del saber. Segons Paulos, el preu és alt: “Vosté pot elegir entre tindre o no tindre certes nocions numèriques, però si no les té serà més manipulable i, per supost, més

proclive a deixar-se enganyar per xarlatans i pseudocientífics”.

Emilio Lledó, professor d'Història de la filosofia i Acadèmic reivindica també a les matemàtiques com una eina per a il·luminar un món ple de manipulació informativa. “Esta ciència, és una lluita constant amb la veritat, perquè en ella, per la seua exactitud, no caben les falàcies”. I es tracta d'un combat difícil perquè esta classe d'analfabetisme no té el refús social que sí tenen altres carències culturals. En un restaurant, per exemple, no li preocupa a ningú encomanar-li a un altre que faça el compte, fins i tot potser que excuse la seua incompetència amb una frase tant jocosa com manida: “és que jo sóc de lletres”, davant de la qual tots somriuríem amb indulgència, però segur que a tots ens faria vergonya demanar que ens llegiren el menú.

Bona part de les confusions provenen de la dificultat per a manejar xifres grans, com ara el número d'assistents a una manifestació. Abans de què iniciatives com la del “*manifestòmetre*” posaren coto a la hiperinflació d'assistents, el reunir 300.000 persones semblava poca cosa per a algunes concentracions. Ara sabem que arribar a una xifra així té molt de mèrit. Els problemes per a abarcar mentalment les xifres grans constituïx un primer grau de l'anumerisme que patim tots en major o menor mesura; en un segon escaló situaríem a les persones que, tot i tenint

uns coneixements més o menys bàsics de matemàtiques, es bloquegen quan s'enfronten a una fòrmula matemàtica; i, finalment, estan aquells que no tenen les més mínimes nocions numèriques, els quals podrien equivaldre als que no saben llegir.

Tot això ens conduïx a una pregunta inel·ludible: És què s'ensenyen mal les matemàtiques?. Els professors d'esta matèria es queixen, com els de la resta d'assignatures, de falta de temps i de massificació en les aules, però també apunten a problemes més específics. Senyalen, per exemple, que els xiquets desenvolupen la intel·ligència abstracta a distintes edats i això obri una bretxa enorme que només una ensenyança més personalitzada podria tancar. Recorden també que l'assignatura ha estat marcada durant molt de temps amb un cert estigma: «Abans, qui destacava en esta matèria era tatxat d'immediat de freak o de raret, mentres ara els propis companys són els primers en reconèixer la seua valia».

Recapitem. Les matemàtiques tenen una aplicació pràctica en d'altres branques del saber, ajuden a entendre el món en què hi visquem, a prendre decisions, a ser ciutadans més responsables i a vacunar-nos contra la manipulació. Però més encara, les matemàtiques ens poden proporcionar alegria. A este respecte, Bertrand Russell deia al seu assaig *La conquesta de la felicitat* que si no es va suïcidar

durant l'adolescència només va ser perquè volia saber molt més de matemàtiques. Sense caure-hi en dramatismes tan extremats, però amb el mateix entusiasme, Lledó s'emociona parlant d'un món que no és estrictament el propi, encara que en l'àmbit de la filosofia sempre ha hagut grans matemàtics, com és el cas de Platon, Descartes o Russell. "Tinc un fill matemàtic i veig cada dia com li apassiona esta matèria, com gaudix amb els descobriments que fa. Vaig intentar

llegir la seua tesi doctoral i, tot i que a penes entenia res, si que vaig arribar a atisbar un univers meravellós i inexpugnable per a la majoria dels mortals". Perquè resulta tan fascinadora una realitat que ni tan sols podem veure? Potser perquè, a fi de comptes, nosaltres mateixa no som més que fórmules perfectes insertes en un univers complex teixit amb deduccions, anàlisis i intuïcions que només tenen sentit des del punt de vista de l'abstracció matemàtica.

3. **Escriba arguments a favor o en contra de l'ús de les formes subratllades dels textos anteriors. Propose solucions diferents per a les formes que considere incorrectes.**

ACLARIMENT

En la pregunta es valora especialment el coneixement de les fonts bibliogràfiques a partir de les quals puga ser acceptada o rebutjada una paraula o construcció determinades.

A) TEXT ADMINISTRATIU

- 3. 1.** [...] la concessió de 20 beques a jòvens esportistes [...].

ARGUMENTACIÓ:

SOLUCIÓ:

- 3. 2.** La base octava de l'Orde per la qual es convoquen estes beques [...]

ARGUMENTACIÓ:

SOLUCIÓ:

B) TEXT PERIODÍSTIC

3. 3. [...] en un segon escaló situaríem a les persones [...]

ARGUMENTACIÓ:

SOLUCIÓ:

3. 4. [...] mentres ara els propis companys [...]

ARGUMENTACIÓ:

SOLUCIÓ:

4. **Corregisca la galerada següent segons les indicacions assenyalades en l'original. Marque les correccions amb els signes adequats per a la correcció de galerades.**

ORIGINAL

- Alemany, J. (1931): «El antiguo canto de las golondrinas en la isla de Rodas y el moderno guirlando valenciano», Boletín de la Real Academia Española, XVIII, pp. 149-159.
- Ayats, Jaume (2001): «El sorgiment de la cançó popular», dins Aviñoa, Xosé (dir.), Història de la Música Catalana, Valenciana i Balear, volum VI, Barcelona: Edicions 62, pp. 12-113.
- Barreda i Edo, Pere-Enric (1984): «Les loes del Carnestoltes de Benassal», Boletín del Centro de Estudios del Maestrazgo, 7, juliol-setembre, pp. 13-26.
- (1992): «Cançons populars de Benassal (Aproximació al costumari benassalenc)», Boletín del Centro de Estudios del Maestrazgo, 37, gener-març, pp. 43-54.
- Duque Alemany, Maria del Mar (2000): «Literatura oral i jocs infantils de la tradició alacantina», Revista Valenciana de Folklore, 1, pp. 47-50.
1. Flores i Abat, Lluís-Xavier (1996): «Breus notes sobre la música tradicional al sud valencià», Miscel·lània (1993-1999). Cultura popular i tradicional valenciana, Alacant: Associació d'Estudis Folklòrics Grup Alacant, pp. 26-28.

GALERADA

- ALEMANY, J. (1931): "El antiguo canto de las golondrinas en la Isla de Rodas y el moderno guirnaldo valenciano", *Boletín de la Real Acadèmia Española*, XVIII, pp. 149-159
- AYATS, Jaume (2001) «El sorgiment de la cançó popular», dins d'Aviñoa, Xosé (dir), *Història de la Música Catalana, Valenciana i Balear*, volum VI, Barcelona, Edicions 62, pp. 12-13.
- BARREDA I EDO, Pere-Enric (1984): «Les loes del carnestoltes de Benassal», *Boletín del Centre de Estudios del Maestrazgo*, 7, juliol-setembre, ps. 13-26.
- (1992) «Cançons populars de Benasal (Aproximació al costumari benassalenc)», *Centro de Estudios del Maestrazgo*, 37, gener-maig, pp. 43-54
- DUQUE ALEMANY, María del Mar (2000): «Literatura oral i jocs infantils de la tradición alicantina», *Revista valenciana de Folklore*, 1, pp. 47-50.
- FLORES I ABAT, Lluís Xavier (1996): «Breus notes sobre la música tradicional al sud valencià, Miscel·lània (1993-1999). *Cultura popular i tradicional valenciana*, Alacant, Associació d'Estudis Folklòrics Grup Alacant, p. 26-28

2. Gimeno Estornell, Enric i Gimeno Vidal, Dolores (1998): La cançó popular en la primera meitat del segle XX a Vila-real. Recopilació, transcripció i anàlisi de la vida i costums del poble reflectits en les lletres de les cançons, Vila-real: Delegació de Cultura, Ajuntament de Vila-real.
 3. Lluç Arnal, Emilio (2002): «Capítulo XV. Folklore. Costumbres populares. Fiestas. Leyendas. Supersticiones. Romances. Cantares...», El señorío y baronía de Nàquera, Nàquera: Ajuntament de Nàquera, 2002 [1941], pp. 213-275.
- Martí i Gadea, Joaquim (1891): Ensisám de totes herbes ó ensart de cansóns valensianes y castellanes, refrañs, dichos ó sentensies, endevinalles, brindis, coloquis, cuentos, sosuít, sermons sens Ave-María, anécdotes, chascarrills, modes de mascles y de femelles y costums del temps d'abans y del d'ara. L'arplega y trau a llum un afisionat, molt amich dels cantadors y tocadors de guitarra ó guitarró, afectat à eixir de paella y à pendre part en totes les bromes de bona lley, lo mateix que à anar al Rosari de l'Aurora, perque's valensiá de pura rasa, y chapát á l'antigor, encara que home de chispa y dels que també s'emboven, els cau la bava y es pixen de riures sentint contar cuentets, veent ballar lo sapateo, y fent entremesos ó pasaetes de comèdia en les cuynes y carasols per l'ivern y à la fresqueta per l'estiu, València: Imp. de Josep Canales. [Reed. facsímil, València: París-Valencia, 1991.]

-
- 4.
 5. GIMENO I ESTORNELL, Enric I GIMENO VIDAL, Dolores (1998): *La cançó popular en la primera mitat del segle XX a Vila-Real. Recopilació, transcripció i anàlisi de la vida i els costums del poble reflectits en les lletres de les cançons*, Vila-real, Delegació de Cultura, Ajuntament de Vila-real.
 6. LLUC ARNAL Emili (2002): «Capítulo xv. Folklore. Costumbres populares. Fiestas. Leyendas. Superstriciones. Romances. Cantares.....», *El señorío i baronía de Nàquera*, Nàquera: Ajuntament de Nàquera, 2002 [1941], pp. 213-275.
- MARTÍ I GADEA, Joaquim (1891): «*Ensisám de totes herbes ó ansart de cançons valensianes i castellanes, refrañs, dichos ó sentènsies, endevinalles, brindis, coloquis, cuentos, sosuít, sermons sense Ave María, anécdotes, chascarrillos, modes de mascles y femelles y costums dels temps d'abans y del d'ara. L'arplega y trau a la llum un afisionat, molt amich dels cantaors y tocadors de guitarra o guitarró, afectat à eixir de paella y à prendre part en totes les bromes de bona llei, lo mateix que à anar al rosari de l'Aurora, perque's valensià de pura rasa y chapát a l'antigor, encara que home de chispa y dels que també s'aboven, els cau la bava y es pixen de riure's sentint contar cuentets, veient ballar lo sapateo, y fent entremesos ó passaetes de comèdia en les cuynes y carasols per l'hivern y à la fresqueta per l'estiu*, València, Imp. de Josep Canales [Red. facsímil, València: París-València, 1991.

prova correcció de textos

convocatòria 2011 / juny

10:00 h